



กรมอนามัย
ศูนย์อนามัยที่ ๓ อุตรดิตถ์

ประเภทของแหล่งน้ำบริโภคเพื่อการสำรอน้ำ ในภาวะขาดแคลน

ชื่อผู้สรุป : นายทวิชัย สิริพวงสะกะ

เรื่อง : ประเภทของแหล่งน้ำบริโภคเพื่อการสำรอน้ำในภาวะขาดแคลน

ที่มาของข้อมูลหรือแหล่งความรู้ : สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย

วันที่ : 7 กุมภาพันธ์ 2563

น้ำบริโภค หมายถึง น้ำจากแหล่งน้ำสำหรับใช้

ปรุงประกอบอาหาร ล้างหน้า บ้วนปากและแปรงฟัน ได้แก่ น้ำประปา น้ำบ่อบาดาล น้ำบ่อตื้น น้ำฝน ทั้งนี้องค์การอนามัยโลกและยูนิเซฟ ให้คำจำกัดความว่า “น้ำซึ่งไม่มีสารเคมีหรือสารพิษในปริมาณที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเจ็บป่วยและปราศจากกลิ่น สีและรสที่ไม่เป็นที่ยอมรับ” น้ำบริโภค แบ่งเป็น 6 ประเภท ได้แก่

(1) **น้ำประปา** เป็นน้ำที่ผ่านขั้นตอนการปรับปรุงคุณภาพเพื่อผลิตให้เป็นน้ำสะอาดตามหลักวิชาการและวิธีที่เหมาะสมแล้วจ่ายน้ำที่ผลิตได้ให้แก่ประชาชน

(2) **น้ำบ่อบาดาล** เป็นน้ำที่เกิดจากน้ำฝนที่ตกลงมาไหลซึมลงดิน การนำน้ำบาดาลขึ้นมาบริโภคต้องใช้วิธีการเจาะสูบน้ำขึ้นมา

(3) **น้ำบ่อตื้น** เป็นน้ำใต้ดินที่ขุดลึกจากพื้นดินลงไปตั้งแต่สามเมตรถึงสิบเมตร ขึ้นอยู่กับระดับน้ำใต้ดินในพื้นที่ น้ำในบ่อมาจากการไหลซึมเข้ามาตามรูพรุนของขอบ่อหรือก้นบ่อ

(4) **น้ำฝน** เป็นน้ำธรรมชาติจากฟ้า การเก็บกักน้ำฝนต้องคำนึงถึงความสะอาด หลังคา รางน้ำ ที่รองรับน้ำฝน รวมทั้งภาชนะเก็บกักต้องมีการทำความสะอาดเป็นประจำ

(5) **น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุปิดสนิท** เป็นน้ำที่ผ่านกรรมวิธีการปรับปรุงคุณภาพและบรรจุลงในภาชนะที่มีฝาหรือจุกปิดสนิท มีคุณภาพมาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(6) **น้ำจากตู้จำหน่ายน้ำดื่มอัตโนมัติ** น้ำที่ผ่านกรรมวิธีการปรับปรุงคุณภาพโดยผู้ใช้บริการนำภาชนะมาบรรจุและมีการจ่ายเงินเป็นค่าน้ำ ณ สถานที่จำหน่าย

การนำสิ่งที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในองค์กร

ผู้บริหารศูนย์อนามัยฯ ทำแผนการสำรอน้ำและเลือกแหล่งน้ำสำรอน้ำ เพื่อใช้อุปโภคและบริโภคของหน่วยงานอย่างเหมาะสม

